

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل کیفی با رویکرد جامعه شناسی بر پدیده خودکشی با اتکاء بر پدیده ی خودکشی در ایران

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مژگان جعفری - کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی

خلاصه مقاله:

خودکشی مرگی است که آگاهانه و از روی عمد جهت نابودسازی خود صورت میگیرد و در تمام گروه های سنی وجود دارد، اما فراوانی آن در بین جوانان بخاطر شرایط خاص آنان بیشتر است یکی از معضلات امروزی جامعه که به بروز پدیده اقدام به خودکشی کمک کرده، مشکلات روزافزون جامعه می باشد. این مشکلات در به وجود آمدن رفتارهایی همچون کم کاری، پرخاشگری، قلدری، لجبازی، ارباب و کینه توزی نقش مهمی داشته اند. این مشکلات باتوجه به ابعاد شخصیتی افراد می تواند باعث بروز رفتارهای اقدام به خودکشی در سطح جامعه گردد. دراین میان اکثر مردم و به خصوص جوانان و نوجوانان که بزرگترین سرمایه های انسانی جامعه هستند بیشتر در معرض این اقدام قرار گرفته و صدمات جبران ناپذیری که تبعات سوء آن در سالهای آتی در ابعاد فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و اخلاقی، آشکار شده، بر پیکره جامعه وارد میشود. خودکشی نوعی قتل نفس همراه با وحدت قاتل (جانی یا بزهکار) و مقتول (مجنی علیه یا بزه دیده) است. به عبارت دیگر، خودکشی یک نوع آدمکشی است که تغییر سمت یافته و به جای اینکه آدمی، فرد دیگری را بکشد خود را هدف قرار می دهد. از این نظر، خودکشی مهم ترین نوع خشونت تغییر شکل داده شده است. انتحار از دیدگاه اسلام حرام بوده و ادله آن شامل کتاب، سنت و اجماع است و برای مرتکب، کیفر اخروی وعده داده شده است. در حقوق جزای ایران، خودکشی و شروع به آن جرم نیست و از آنجا که قانونگذار ایران از نظریه مجرمیت عاریه ای استفاده کرده است، معاونت در خودکشی هم جرم نبوده و قابل کیفر نمی باشد. در مورد پیشگیری از خودکشی و چاره اندیشی برای آن باید از دو حوزه جرم شناسی کاربردی استمداد جست. این دو حوزه عبارتند از جرم شناسی بالینی و جرم شناسی پیشگیرانه حوزه دیگری از جرم شناسی کاربردی که برای جلوگیری از خودکشی باید مورد توجه قرار گیرد جرم شناسی پیشگیرانه است

کلمات کلیدی:

پدیده خودکشی، جامعه شناسی، جرایم کیفی، حقوق ایران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1019121>

